

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 26. marca 2019*

„Pritožba – Jezikovna ureditev – Javni natečaj za zaposlitev upravnih uslužbencev – Razpis natečaja – Upravni uslužbenci (AD 5) – Upravni uslužbenci (AD 6) na področju varstva podatkov – Znanje jezikov – Omejitev izbire drugega jezika natečajev na angleški, francoski in nemški jezik – Jezik sporazumevanja z Evropskim uradom za izbor osebja (EPSO) – Uredba (EGS) št. 1 – Kadrovske predpisi – Diskriminacija na podlagi jezika – Utemeljitev – Interes službe – Sodni nadzor“

V zadevi C-621/16 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 25. novembra 2016,

Evropska komisija, ki jo zastopata L. Pignataro-Nolin in G. Gattinara, agenta,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

Italijanska republika, ki jo zastopa G. Palmieri, agentka, skupaj z P. Gentilijem, avvocato dello Stato,

tožeča stranka na prvi stopnji,

ob intervenciji

Kraljevine Španije, ki jo zastopa M. J. García-Valdecasas Dorrego, agentka,

intervenientka v pritožbenem postopku,

Republika Litva,

intervenientka na prvi stopnji,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, R. Silva de Lapuerta, podpredsednica, J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, F. Biltgen, predsedniki senatov, K. Jürimäe, predsednica senata, C. Likurgos, predsednik senata, A. Rosas (poročevalec), E. Juhász, J. Malenovský, E. Levits in L. Bay Larsen, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodna tajnica: V. Giacobbo-Peyronnel, administratorica,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 25. julija 2018

* Jezik postopka: italijanščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Evropska komisija s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 15. septembra 2016, Italija/Komisija (T-353/14 in T-17/15, EU:T:2016:495, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to razglasilo ničnost razpisa javnega natečaja EPSO/AD/276/14 za sestavo rezervnega seznama upravnih uslužbencev (UL 2014, C 74 A, str. 4) in razpisa javnega natečaja EPSO/AD/294/14 za sestavo rezervnega seznama upravnih uslužbencev na področju varstva podatkov pri Evropskem nadzorniku za varstvo podatkov (UL 2014, C 391 A, str. 1) (v nadaljevanju skupaj: sporna razpisa natečajev).

Pravni okvir

Uredba št. 1/58

- 2 Člen 1 Uredbe Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 (UL 2013, L 158, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 1/58), določa:

„Uradni jeziki in delovni jeziki institucij Unije so angleščina, bolgarščina, češčina, danščina, estonščina, finščina, francoščina, grščina, hrvaščina, irščina, italijanščina, latvijščina, litovščina, madžarščina, malteščina, nemščina, nizozemščina, poljščina, portugalsčina, romunščina, slovaščina, slovenščina, španščina in švedščina.“

- 3 Člen 2 te uredbe določa:

„Dokumenti, ki jih država članica ali oseba, za katero velja zakonodaja države članice, pošlje institucijam [Unije], se lahko sestavijo v katerem koli uradnem jeziku, ki ga izbere pošiljatelj. Odgovor se sestavi v istem jeziku.“

- 4 Člen 6 navedene uredbe določa:

„Institucije [Unije] lahko v svojem poslovniku določijo, kateri jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih.“

Kadrovski predpisi

- 5 Kadrovski predpisi za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) so bili sprejeti z Uredbo Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije (UL 1968, L 56, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU, Euratom) št. 1023/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 (UL 2013, L 287, str. 15).
- 6 Pod naslovom I Kadrovskih predpisov „Splošne določbe“ so člani od 1 do 10 teh predpisov.

7 Člen 1d Kadrovskih predpisov določa:

„1. Pri uporabi teh kadrovskih predpisov je prepovedana kakršna koli diskriminacija na podlagi [...] jezika [...]

[...]

6. Treba je spoštovati načelo nediskriminacije in načelo proporcionalnosti, vse omejitve njune uporabe pa morajo biti objektivno utemeljene in usmerjene k legitimnim ciljem v splošnem interesu in okviru kadrovske politike. [...]"

8 Člen 2 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Vsaka institucija določi, kdo izvaja pooblastila, ki jih ti kadrovski predpisi prenašajo na organ za imenovanja.

2. Vendar pa ena ali več institucij lahko kateri koli izmed njih ali medinstitucionalnemu organu zaupa izvajanje nekaterih ali vseh pooblastil, dodeljenih organu za imenovanja, razen odločitev v zvezi z imenovanji, napredovanji ali premestitvami uradnikov.“

9 Naslov III Kadrovskih predpisov je naslovljen „Uradniška kariera“.

10 V poglavju 1 tega naslova „Zaposlovanje“ so člani od 27 do 34 Kadrovskih predpisov, člen 27, prvi odstavek, teh predpisov pa določa:

„Zaposlovanje mora zagotoviti, da institucija dobi najsposobnejše, najučinkovitejše in neoporečne uradnike, ki jih izbira na najširšem možnem geografskem območju med državljani držav članic Unije. Nobeno delovno mesto ni rezervirano za državljane določene države članice.“

11 Člen 28 Kadrovskih predpisov določa:

„Uradnik je lahko imenovan le pod pogojem, da:

[...]

(d) je bil ob upoštevanju člena 29(2) [o sprejetju postopka, ki se razlikuje od natečajnega postopka, za zaposlovanje visokih uradnikov in v izjemnih primerih tudi za zaposlovanje na delovnih mestih, za katera se zahtevajo posebne kvalifikacije] uspešen na natečaju, bodisi na podlagi kvalifikacij ali preizkusov ali na podlagi obojih, kakor predvideva Priloga III;

[...]

(f) predloži dokazila o temeljitem znanju enega od jezikov Unije in o zadovoljivem znanju drugega jezika Unije v obsegu, ki omogoča opravljanje dela.“

12 Člen 29(1) Kadrovskih predpisov, ki določa možnost izvedbe natečajnega postopka na podlagi kvalifikacij ali preizkusov ali na podlagi obojih, da se zapolni prosto delovno mesto, določa, da je „natečajni postopek [...] določen v Prilogi III.“

13 Člen 45(2) v poglavju 3 naslova III Kadrovskih predpisov, naslovljenega „Poročila, povišanje v stopnji in napredovanje“, določa:

„Pred prvim napredovanjem po zaposlitvi morajo uradniki izkazati sposobnost delati v tretjem od jezikov iz člena 55(1) Pogodbe o Evropski uniji. [...]"

14 Priloga III h Kadrovskim predpisom je naslovljena „Natečaji“. Člen 1 te priloge določa:

„1. „Objavo natečajev pripravi organ za imenovanja po posvetovanju s skupnim odborom.

Podrobno mora navajati:

- (a) vrsto natečaja (notranji natečaj v instituciji, notranji natečaj med institucijami, javni natečaj, kadar je to primerno, dveh ali več institucij);
- (b) tip natečaja (bodisi na podlagi kvalifikacij ali preizkusov ali na podlagi obojih);
- (c) vrsto del in nalog za prosto delovno mesto in za ponujeno funkcionalno skupino in razred;
- (d) [...] diplome in druga dokazila o formalnih kvalifikacijah ali izkušnje, zahtevane za prosto delovno mesto;
- (e) kadar natečaj temelji na preizkusih, njihovo vrsto in način ocenjevanja;
- (f) kjer je to primerno, znanje jezikov, zahtevano zaradi posebne vrste prostih delovnih mest;
- (g) kjer je to primerno, starostno mejo in vsako povišanje starostne meje v primeru uslužbencev Skupnosti, ki so dopolnili vsaj eno leto delovne dobe;
- (h) rok za oddajo prošenj;

[...]“

15 Člen 7 te priloge določa:

„1. Po posvetovanju z odborom za Kadrovske predpise institucije pooblastijo Evropski urad za izbor osebja [*Europaen Personnel Selection Office*, krajše in v nadaljevanju: EPSO], da sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev enakih standardov v postopkih izbire uradnikov Unije [...]

2. Naloga [EPSO] je:

- (a) na zahtevo posameznih institucij organizirati javne natečaje;

[...]

- (d) prevzeti splošno odgovornost za opredelitev in organiziranje ocenjevanja jezikovnih sposobnosti, da zagotovi, da so zahteve iz člena 45(2) Kadrovskih predpisov izpolnjene enotno in dosledno.

3. [EPSO] lahko na zahtevo posamezne institucije opravlja druge naloge, povezane z izbiro uradnikov.

[...]“

Sklep 2002/620/ES

16 EPSO je bil ustanovljen s Sklepom Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, Sodišča, Računskega sodišča, Ekonomsko-socialnega odbora, Odbora regij in Evropskega varuha človekovih pravic z dne 25. julija 2002 (2002/620/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 46).

- 17 Člen 2(1), prvi stavek, tega sklepa določa, da ima EPSO pristojnost izbiranja, dodeljeno med drugim s Prilogo III h Kadrovskim predpisom, o organih, pristojnih za imenovanja v institucije, ki so podpisale ta sklep.
- 18 Člen 4, drugi stavek, Sklepa 2002/620 določa, da se kakršna koli pritožba iz teh področij vloži proti Komisiji.

Drugi upoštevni dokumenti in sporna razpisa natečajev

Splošna pravila za javne natečaje

- 19 EPSO je 1. marca 2014 v *Uradnem listu Evropske unije* (UL 2014, C 60 A, str. 1) objavil dokument z naslovom „Splošna pravila za javne natečaje“. V tem dokumentu so med preostalimi pojasnili tudi določbe o znanju jezikov, ki se zahtevajo na natečaju. Na njegovi prvi strani je navedeno, da so „[t]a splošna pravila sestavni del razpisa natečajev in skupaj z razpisom tvorijo zavezujoči okvir natečajnega postopka“.
- 20 Točka 1.1 Splošnih pravil za javne natečaje, s katero so opredeljeni natečaji, določa, da „[e]vropske institucije izbirajo svoje bodoče uradnike z javnimi natečaji“. Iz točke 1.3 Splošnih pravil, naslovljene „Upravičenost“, je razvidno, da mora kandidat – kar zadeva zahtevano znanje jezikov – praviloma „temeljito obvladati en uradni jezik [Unije] in imeti zadovoljivo znanje drugega jezika.“ [...] Če ni v razpisu natečaja določeno drugače, je možnost izbire drugega jezika običajno omejena na angleščino, francoščino ali nemščino.“
- 21 Točka 2 Splošnih pravil za javne natečaje se nanaša na potek natečaja. V točki 2.1.4 Splošnih pravil, naslovljeni „Izpolnite elektronsko prijavo“, je med drugim pojasnjeno, da „[č]e ni v razpisu natečaja določeno drugače, morajo biti vsi deli elektronske prijave, vključno z zavihkom ‚Preverjanje dodatnih sposobnosti‘, izpolnjeni v angleščini, francoščini ali nemščini.“
- 22 V točki 3 Splošnih pravil so „splošne informacije“. V točki 3.1.1 teh pravil, naslovljeni „Sporočila urada EPSO kandidatom“, je med drugim navedeno, da bodo „[o]bvestila o rezultatih in vsa povabila [...] poslana izključno prek računa EPSO, in sicer v angleščini, francoščini ali nemščini.“

Splošne smernice za rabo jezikov

- 23 EPSO pri organizaciji javnih natečajev, kot to izhaja iz točke 1.3 Splošnih pravil za javne natečaje, uporablja Splošne smernice za rabo jezikov na natečajih EPSO, ki jih je 15. maja 2013 sprejel kolegij vodij uprav (v nadaljevanju: Splošne smernice za rabo jezikov). Te smernice, ki so navedene v Prilogi 2 k Splošnim pravilom, določajo:

„Potrjeno splošno pravilo o rabi jezikov na natečajih EPSO je:

[...]

- preverjanja v ocenjevalnem centru bodo izključno v drugem jeziku kandidatov, ki lahko izbirajo med angleščino, francoščino in nemščino.
- [...]

Omejitev izbire drugega jezika upravičuje več dejavnikov.

Prvič, v interesu službe je, da so novo zaposleni sposobni nemudoma začeti opravljati svoje delo in učinkovito opravljati naloge, za katere so bili zaposleni na področju ali v vlogi, zajeti na natečaju.

Angleščina, francoščina in nemščina so najpogosteje uporabljeni jeziki v institucijah. V teh jezikih tradicionalno potekajo sestanki članov institucij. To so tudi jeziki, ki se najpogosteje uporabljajo za komunikacijo znotraj institucij in komunikacijo institucij z zunanjim svetom. Tako stanje potrjujejo statistični podatki o izvornem jeziku besedil, ki jih prevajajo prevajalske službe institucij.

Glede na dejanske jezikovne potrebe institucij za namene notranjega in zunanjega komuniciranja je eno od meril izbora v skladu s prvim odstavkom člena 27(1) [K]adrovskih predpisov zadovoljivo znanje enega od teh treh jezikov, ki ga je treba preveriti v razmerah, ki posnemajo dejansko delovno okolje. [...]

Drugič, omejitev jezikov na nadaljnjih stopnjah natečajev utemeljuje narava zadevnih testov in preskusov. [...]

Številne znanstvene raziskave so pokazale, da je s preverjanji v ocenjevalnih centrih, ki posnemajo dejansko delovno okolje, mogoče najbolj napovedati dejansko učinkovitost. [...] Da se omogočita pošteno ocenjevanje kandidatov ter neposredno sporazumevanje kandidatov z ocenjevalci in drugimi kandidati, ki sodelujejo v vaji, je pri uporabi te metode potrebno zlasti, da preverjanja v ocenjevalnem centru potekajo v skupnem sporazumevalnem jeziku (*lingua franca*) ali, v nekaterih okoliščinah, v edinem glavnem jeziku natečaja. [...]

[...] Glede na prej opisano tradicionalno rabo jezikov, ki se še vedno uporablja znotraj institucij, je treba[...] izbiro [sporazumevalnega jezika] omejiti na angleščino, francoščino in nemščino. V ocenjevalnem centru se kandidatovo znanje jezika ne preverja; zadovoljivo znanje enega od treh navedenih jezikov kot drugega jezika povsem zadostuje za opravljanje testov in preskusov (to je v skladu z minimalnimi zahtevami iz člena 28 [K]adrovskih predpisov). Ta raven znanja jezika je povsem sorazmerna glede na prej opisane dejanske potrebe službe.

[...] Dejstvo, da morajo kandidati izbrati drugi jezik (angleščino, francoščino ali nemščino), ki ni njihov prvi jezik (običajno materni jezik ali na enakovredni ravni), zagotavlja, da je kandidate mogoče primerjati pod enakimi pogoji. [...]

[...] Omejitev možnosti drugega jezika odraža, katere jezike danes govorijo Evropejci. Angleščina, francoščina in nemščina niso samo jeziki več držav članic Evropske unije, so tudi najbolj razširjeni tuji jeziki. Ljudje se kot tuje jezike najpogosteje učijo te tri jezike in menijo, da se je te jezike najkoristneje učiti. Kaže, da so dejanske potrebe službe tako smiseln odraz jezikovnih znanj, ki se lahko pričakujejo od kandidatov, zlasti ker se znanje jezikov v strogem pomenu besede (slovnične ali pravopisne napake ali napačna raba besed) pri preskusih kompetenc ne ocenjuje. Omejitev izbire drugega jezika na angleščino, francoščino ali nemščino torej ne pomeni nesorazmerne ovire za ljudi, ki se želijo udeležiti natečajev. Glede na razpoložljive informacije se taka omejitev dejansko tesno ujema z navadami in pričakovanji ljudi.

Ustrezni statistični podatki podpirajo ugotovitev, da je omejitev možnosti drugega jezika za nekatere stopnje natečajev sorazmerna in nediskriminatorna. Angleščina, francoščina in nemščina so bili na primer najpogosteje izbrani jeziki, ko so lahko kandidati izbirali drugi jezik izmed 11 uradnih jezikov na najpomembnejših splošnih natečajih za uslužbenca AD in AST za EU-25 leta 2005. Statistični podatki za natečaje po reformi leta 2010 ne kažejo diskriminacije v korist državljanov držav, v katerih so angleščina, francoščina ali nemščina uradni jeziki. Poleg tega statistični podatki za natečaje za uslužbenca AD v letu 2010 kažejo, da veliko kandidatov še vedno izbere enega od teh treh jezikov kot svoj drugi jezik.

Iz istih razlogov se zdi upravičeno od kandidatov zahtevati, naj enega od teh treh jezikov izberejo za komunikacijo z uradom EPSO in vnos podatkov za preverjanje dodatnih sposobnosti.

[...]“

Sporna razpisa natečajev

24 Splošno sodišče je vsebino spornih razpisov natečajev povzelo v točkah od 12 do 24 izpodbijane sodbe:

„12 Urad EPSO je 13. marca 2014 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil [sporna razpisa natečajev]. [...]

13 V uvodnem delu obeh izpodbijanih razpisov je navedeno, da so navodila ‚sestavni del besedila‘ natečaja.

14 Kar zadeva sprejemne pogoje k natečajema, na katera se nanašata izpodbijana razpisa, se z njimi zahteva temeljito znanje enega od uradnih jezikov Evropske unije, ki je bil označen kot ‚jezik 1‘ natečaja, in zadovoljivo znanje drugega jezika, označenega kot ‚jezik 2‘ natečaja, ki so ga lahko kandidati izbrali med nemščino, angleščino ali francoščino, pri čemer je bilo pojasnjeno, da ta jezik ne sme biti isti kot jezik, ki ga je kandidat izbral kot jezik 1 (del III, točka 2.3 [spornih razpisov natečajev]) [v nadaljevanju: jezik 2 natečajev].

15 V točki 2.3 dela III [spornih razpisov natečajev] so navedena pojasnila v zvezi z omejitvijo izbire jezika 2 le na tri zgoraj navedene jezike. V razpisu javnega natečaja EPSO/AD/276/14 je v zvezi s tem navedeno:

„V skladu s sodbo [z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752)] želijo institucije Unije navesti razloge za omejitev izbire drugega jezika na tem javnem natečaju na omejeno število uradnih jezikov Unije.

Kandidate obveščamo, da so bile možnosti izbire drugega jezika na tem natečaju določene v skladu z interesom službe, saj morajo biti novo zaposleni uslužbenci sposobni nemudoma začeti opravljati delo ter se pri vsakdanjem delu učinkovito sporazumevati. V nasprotnem primeru bi bilo učinkovito delovanje institucij resno ogroženo.

Glede na dolgoletno prakso institucij Unije v zvezi z jeziki, ki se uporabljajo za notranje komuniciranje, ter ob upoštevanju potreb služb glede zunanjega komuniciranja in obravnave dokumentov so najpogosteje uporabljeni jeziki še vedno angleščina, francoščina in nemščina. Poleg tega so angleščina, francoščina in nemščina najbolj razširjeni drugi jeziki v Evropski uniji, pa tudi največ ljudi se jih uči kot drugi jezik. To potrjuje trenutne izobraževalne in strokovne standarde, po katerih se šteje, da je treba za delovno mesto v institucijah Unije obvladati vsaj enega od teh jezikov. Zato skušamo uravnotežiti interes službe ter potrebe in sposobnosti kandidatov ter pri tem upoštevati posebno področje tega natečaja. V tem smislu je legitimno, da se preverjanja organizirajo v teh treh jezikih. S tem skušamo zagotoviti, da kandidati ne glede na izbiro prvega uradnega jezika vsaj enega od teh treh uradnih jezikov obvladajo tako dobro, da lahko opravljajo svoje delo. Ocena posebnih sposobnosti tako institucijam Unije omogoča, da v okolju, ki je podobno dejanskemu delovnemu okolju, ocenijo, ali so kandidati sposobni nemudoma začeti opravljati svoje delo.

Iz istih razlogov je omejena izbira jezika za komuniciranje med kandidati in institucijo ter jezika, v katerem se pripravi prijava. Prav tako ta zahteva omogoča primerjavo [kandidatov] in preverjanj[a] navedb kandidatov v njihovi prijavi.

Poleg tega morajo zaradi enake obravnave vsi kandidati, vključno s tistimi, ki enega od teh treh jezikov prijavijo kot prvi uradni jezik, nekatera preverjanja opraviti v svojem drugem jeziku, ki ga izberejo med temi tremi jeziki.

Zgoraj navedeno ne vpliva na poznejše jezikovno usposabljanje, katerega namen je pridobiti sposobnost opravljanja dela v tretjem jeziku v skladu s členom 45(2) kadrovskih predpisov.⁴

- 16 V razpisu javnega natečaja EPSO/AD/294/14 so v bistvu navedena enaka pojasnila.
- 17 V delu IV razpisa javnega natečaja EPSO/AD/276/14 je določena organizacija pristopnih testov, ki se opravljajo na računalniku. Gre za preizkuse verbalnega razumevanja (test (a)), numeričnega razumevanja (test (b)) in abstraktnega razmišljanja (test (c)) ter za situacijski test (test (d)). V točki 3 tega dela razpisa je pojasnjeno, da je jezik pri testih od (a) do (c) jezik 1 natečaja, medtem ko je jezik pri testu (d) jezik 2 natečaja.
- 18 Prav tako je tudi v delu IV razpisa javnega natečaja EPSO/AD/294/14 določena organizacija pristopnih testov. Gre za preizkuse verbalnega razumevanja (test (a)), numeričnega razumevanja (test (b)) in abstraktnega razmišljanja (test (c)). V točki 3 tega dela razpisa je pojasnjeno, da je jezik pri testih od (a) do (c) jezik 1 natečaja.
- 19 V delu V razpisa javnega natečaja EPSO/AD/294/14 je opredeljen postopek pripustitve k natečaju in izbora na podlagi kvalifikacij. Pojasnjeno je, da se preverjanje splošnih in posebnih pogojev ter izbor na podlagi kvalifikacij najprej opravita na podlagi navedb kandidatov v prijavi. Odgovori kandidatov na vprašanja v zvezi s splošnimi in posebnimi pogoji se obravnavajo, da se ugotovi, ali so uvrščeni na seznam kandidatov, ki v skladu z določbami iz dela III razpisa EPSO/AD/294/14 izpolnjujejo vse pogoje za pripustitev k natečaju. Izbirna komisija nato med kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za pripustitev k zadevnemu natečaju, opravi izbor na podlagi kvalifikacij, da izbere tiste, ki imajo glede na opis nalog in merila izbora iz razpisa EPSO/AD/294/14 najustreznejše kvalifikacije, zlasti glede na njihove diplome in delovne izkušnje. Ta izbor se opravi izključno na podlagi navedb kandidatov pod zavahkom „preverjanje dodatnih sposobnosti“, ocenjenih tako, kot je določeno v delu V, točka 1(b), razpisa EPSO/AD/294/14.

[...]

- 21 Zadnji del postopka izbora, na katerega se nanašata [sporna razpisa natečajev], je „ocenjevalni center“ (del V razpisa EPSO/AD/276/14; del VI razpisa EPSO/AD/294/14).
- 22 V točki 3 dela V razpisa EPSO/AD/276/14 je navedeno, da je jezik med preverjanjem v ocenjevalnem centru jezik 2 natečaja.
- 23 V skladu s točko 2 dela VI razpisa EPSO/AD/294/14 kandidati med preverjanjem v ocenjevalnem centru sodelujejo v treh vrstah preverjanj, s katerimi se želijo oceniti:
 - njihova sposobnost razumevanja, ki se preverja s testom verbalnega razumevanja (test (a)), testom numeričnega razumevanja (test (b)) in testom abstraktnega razmišljanja (test (c));
 - posebne kompetence, ki se preverjajo s strukturiranim razgovorom o kompetencah na področju natečaja (test (d));
 - splošne kompetence, ki se preverjajo s študijo primera (test (e)), skupinsko vajo (test (f)) in strukturiranim razgovorom (test (g)).
- 24 Poleg tega je v točki 3 istega dela razpisa EPSO/AD/294/14 navedeno, da bo jezik v ocenjevalnem centru pri testih od (a) do (c) jezik 1 natečaja in pri testih od (d) do (g) jezik 2 natečaja.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 25 Italijanska republika je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbi za razglasitev ničnosti obeh spornih razpisov natečajev, in sicer prvo 23. maja 2014, drugo pa 15. januarja 2015. Ti zadevi sta bili vpisani pod številčkama T-353/14 in T-17/15. Republika Litva je v zadnjenavedeni zadevi intervenirala v podporo predlogom Italijanske republike.
- 26 Zadevi T-353/14 in T-17/15 sta bili združeni za ustni postopek in izdajo sodbe.
- 27 Italijanska republika je izpodbijala zakonitost dveh delov jezikovne ureditve, ki je bila uvedena s spornima razpisoma natečajev, in sicer dela, v katerem je bila izbira jezika 2 natečaja omejena na angleščino, francoščino in nemščino, in dela, v katerem je bil na te jezike omejen jezik sporazumevanja med kandidati in EPSO.
- 28 Splošno sodišče je po tem, ko je zavrnilo ugovor nedopustnosti, ki ga je podala Komisija, najprej skupaj obravnavalo tretji in sedmi tožbeni razlog iz vsake od tožb, ki sta se nanašala na prvi del izpodbijane jezikovne ureditve, in sicer zakonitost omejitve izbire jezika 2 natečaja na angleščino, francoščino in nemščino, in s katerima so se zatrjevale kršitve člena 6(3) PEU, člena 18 PDEU, člena 296, drugi odstavek, PDEU, člena 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, členov 1 in 6 Uredbe št. 1/58, člena 1d(1) in (6), člena 27, drugi odstavek, in člena 28(f) Kadrovske predpise ter člena 1(1)(f), (2) in (3) Priloge III h Kadrovskim predpisom, kršitev načela sorazmernosti ter „izkrivljanje dejstev“. Tema tožbenima razlogoma je ugodilo in sporna razpisa natečajev razglasilo za nična v delu, v katerem so bile z njim določene take jezikovne zahteve.
- 29 Nato je Splošno sodišče obravnavalo šesti tožbeni razlog iz vsake od tožb, ki se je nanašal na drugi del izpodbijane jezikovne ureditve, in sicer zakonitost omejitve izbire jezika sporazumevanja med kandidati in EPSO na te tri jezike, in s katerim so se zatrjevale kršitve člena 18 PDEU, člena 24, četrti odstavek, PDEU, člena 22 Listine o temeljnih pravicah, člena 2 Uredbe št. 1/58 in člena 1d(1) in (6) Kadrovske predpise. Splošno sodišče je ugodilo tudi temu tožbenemu razlogu, zato je sporna razpisa natečajev – ker je menilo, da preostalih tožbenih razlogov ni treba obravnavati – razglasilo za nična v delu, v katerem je bila z njima določena taka omejitev.
- 30 Nazadnje je Splošno sodišče pojasnilo, da so rezultati natečajev, na katera se nanašata sporna razpisa, kljub razglasitvi ničnosti teh razpisov natečajev veljavni.

Predlogi strank v pritožbenem postopku

- 31 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - če stanje postopka to dovoljuje, zavrne prvostopenjski tožbi kot neutemeljeni;
 - Italijanski republiki naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka na prvi stopnji ter
 - Republiki Litvi naloži plačilo svojih stroškov.
- 32 Italijanska republika Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

- 33 Kraljevini Španiji je bila s sklepom predsednika Sodišča z dne 30. marca 2017 dovoljena intervencija v podporo predlogom Italijanske republike.

Pritožba

- 34 Komisija v utemeljitev svoje pritožbe navaja štiri razloge.
- 35 Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo pri presoji dopustnosti tožbe, ki je bila vložena pri njem. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo pri razlagi člena 1d Kadrovskih predpisov in pri razlagi obsega obveznosti obrazložitve, ki jo ima Komisija. Tretji pritožbeni razlog se nanaša, prvič, na napačno uporabo prava pri razlagi člena 28(f) Kadrovskih predpisov, in drugič, na to, da naj bi Splošno sodišče prekoračilo meje sodnega nadzora glede omejitve izbire jezika 2 natečaja na angleški, francoski in nemški jezik. Nazadnje, četrti pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri presoji omejitve jezika sporazumevanja med kandidati na natečajih in EPSO na enega od teh treh jezikov.

Prvi pritožbeni razlog: dopustnost tožbe pred Splošnim sodiščem

Trditve strank

- 36 Prvi pritožbeni razlog ima štiri dele.
- 37 Komisija s prvim delom tega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo, ker v točkah od 47 do 52 izpodbijane sodbe ni ugotovilo, da so Splošna pravila za javne natečaje in Splošne smernice za rabo jezikov pravno zavezujoče. Komisija v drugem delu tega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točkah od 53 do 57 izpodbijane sodbe razsodilo, da EPSO ni imel pristojnosti za določitev splošnih in abstraktnih zavezujočih pravil glede jezikovne ureditve natečajev, ki jih organizira, napačno uporabilo pravo. Prav tako naj bi bila obrazložitev presoje v zvezi s tem protislovna. Komisija v tretjem delu tega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 58 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je treba Splošna pravila za javne natečaje in Splošne smernice za rabo jezikov šteti za obvestila, s katerima se „sporočajo“ merila za omejitev izbire jezika 2 natečaja na neki jezik, napačno razlagalo napotilo iz točke 91 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), na obvestila, ki „bi določala“ taka merila.
- 38 Komisija v četrtem delu prvega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 65 do 71 izpodbijane sodbe podalo napačno razlago pravne narave spornih razpisov natečajev, zlasti ker je menilo, da to nista akta, s katerimi se potrjujejo Splošna pravila za javne natečaje. Poleg tega naj bi svojo presoj v zvezi s tem obrazložilo pomanjkljivo.
- 39 Italijanska republika preroka vse te trditve.

Presoja Sodišča

– Uvodne ugotovitve

- 40 Ta pritožbeni razlog se v delu, v katerem Komisija Splošnemu sodišču očita, da je razsodilo, da sta tožbi Italijanske republike dopustni, nanaša na točke od 43 do 71 izpodbijane sodbe in se z njim preroka zlasti ugotovitev iz točke 71 izpodbijane sodbe, s katero je Splošno sodišče zavrnilo ugovor nedopustnosti Komisije.

- 41 Čeprav je Splošno sodišče v točkah od 43 do 58 izpodbijane sodbe analiziralo naravo in pravni obseg Splošnih pravil za javne natečaje, je ugovor nedopustnosti Komisije zavrnilo na podlagi preučitve pravne narave spornih razpisov natečajev, ki jo je podalo v točkah od 60 do 69 izpodbijane sodbe. Splošno sodišče je namreč na podlagi te preučitve, ki je bila opravljena – kot izhaja iz točke 59 izpodbijane sodbe – „[z]a odločitev o dopustnosti [zadevnih] tožb“ v točki 70 izpodbijane sodbe, ugotovilo, da sta „izpodbijana razpisa akta, ki zajemata zavezujoče pravne učinke glede jezikovne ureditve zadevnih natečajev, in da sta tako izpodbojna akta“.
- 42 Ker so bile torej ugotovitve, do katerih je Splošno sodišče prišlo na podlagi preučitve pravne narave spornih razpisov natečajev, odločilne za zavrnitev ugovora nedopustnosti v točki 71 izpodbijane sodbe, je treba – kot je generalni pravobranilec navedel v točki 45 sklepnih predlogov – najprej obravnavati četrti del prvega pritožbenega razloga, ki se nanaša na pravno naravo teh razpisov.

– Četrti del prvega pritožbenega razloga: napačna razlaga pravne narave spornih razpisov natečajev

- 43 Komisija s četrtim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo in kršilo obveznost obrazložitve, ker naj v točkah od 65 do 71 izpodbijane sodbe ne bi preučilo, ali so se s spornima razpisoma natečajev zgolj potrdila Splošna pravila za javne natečaje. Meni, da bi moralo Splošno sodišče primerjati vsebino teh razpisov in teh splošnih pravil, vsekakor pa upoštevati to, da so navedena splošna pravila sestavni del navedenih razpisov. Iz presoje vsebine teh instrumentov in odnosa med njima naj bi izhajalo, da so Splošna pravila del zavezujoče ureditve natečajev. Ker sta bili ničnostni tožbi Italijanske republike uperjeni le zoper sporna razpisa natečajev, bi ju moralo Splošno sodišče razglasiti za nedopustni.
- 44 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je ničnostno tožbo iz člena 263 PDEU mogoče vložiti zoper vse določbe, ki jih sprejmejo institucije, ne glede na njihovo obliko, in ki imajo zavezujoče pravne učinke (glej med drugim sodbe z dne 13. oktobra 2011, Deutsche Post in Nemčija/Komisija, C-463/10 P in C-475/10 P, EU:C:2011:656, točka 36; z dne 13. februarja 2014, Madžarska/Komisija, C-31/13 P, EU:C:2014:70, točka 54; z dne 25. oktobra 2017, Romunija/Komisija, C-599/15 P, EU:C:2017:801, točka 47, in z dne 20. februarja 2018, Belgija/Komisija, C-16/16 P, EU:C:2018:79, točka 31; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 11. novembra 1981, IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, točka 9; sklep z dne 4. oktobra 1991, Bosman/Komisija, C-117/91, EU:C:1991:382, točka 13, in sodbo z dne 9. decembra 2004, Komisija/Greencore, C-123/03 P, EU:C:2004:783, točka 44).
- 45 Ker potrditveni akti in povsem izvedbeni akti nimajo zavezujočih pravnih učinkov, ne spadajo pod sodni nadzor, določen v tem členu (glej v tem smislu sodbo z dne 12. septembra 2006, Reynolds Tobacco in drugi/Komisija, C-131/03 P, EU:C:2006:541, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 46 Splošno sodišče je v odgovor na trditve Komisije, da sta bila sporna razpisa natečajev glede na Splošna pravila za javne natečaje le potrditvena ali povsem izvedbena akta, v točkah 65 in 66 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je „besedilo razpisa natečaja za natečajno komisijo tako pravni okvir kot tudi okvir za presojo“ in da je „bistvena vloga [razpisa natečaja] čim bolj natančno obvestiti zainteresirane osebe o vrsti pogojev, ki se zahtevajo za zasedbo zadevnega delovnega mesta, da se jim omogoči presoja, ali naj se prijavijo“, saj se „vsak razpis natečaja sprejme za določitev pravil postopka izvedbe enega ali več specifičnih natečajev, za katere se s tem glede na cilj, ki ga določi organ za imenovanja, določi pravni okvir“.
- 47 Splošno sodišče je na podlagi tega v točki 67 izpodbijane sodbe ugotovilo, da „razpisa natečaja – kot sta [sporna] razpisa – s katerim se ob upoštevanju posebnih potreb zadevnih institucij ali organov Unije določa pravni okvir specifičnega natečaja, vključno z njegovo jezikovno ureditvijo, in ki s tem zajema samostojne pravne učinke, načeloma ni mogoče šteti za potrditveni akt ali akt, s katerim se izključno izvajajo prejšnji akti.“

- 48 Za presojo tega dela prvega pritožbenega razloga je treba ugotoviti, ali sta ta razpisa, kot je ugotovilo Splošno sodišče, pravno zavezujoči okvir zadevnih natečajev. Ker sporna razpisa natečajev nimata zavezujočih pravnih učinkov, ju namreč ni mogoče šteti niti za potrditvena akta niti za povsem izvedbena akta navedenih splošnih pravil, zato ju Splošno sodišče upravičeno ni vsebinsko primerjalo.
- 49 Natečajni postopek je v skladu s členom 29(1) Kadrovskih predpisov določen v Prilogi III h Kadrovskim predpisom. S tega vidika iz člena 1(1) te priloge izhaja, da razpis natečajev pripravi organ za imenovanja in da mora biti v njem med drugim podrobno navedena vrsta in tip natečaja, vrsta del in nalog za prosto delovno mesto, diplome in izkušnje, zahtevane za prosto delovno mesto, rok za oddajo prošenj in druge morebitne zahteve, kot je znanje jezikov, zahtevano zaradi posebne vrste prostih delovnih mest. Poleg tega so v navedeni prilogi določbe, ki urejajo objavljane razpisov natečajev, prijavne obrazce, sestavo in delo komisije za izbiro kandidatov ter pogoje, pod katerimi lahko institucije Unije prenesejo naloge v zvezi z izbirnimi postopki na EPSO.
- 50 Iz tega sledi, da je organizacija natečaja urejena z razpisom, katerega glavni elementi morajo biti določeni v skladu z določbami Priloge III h Kadrovskim predpisom. V teh okoliščinah razpis natečaja določa, kot je Splošno sodišče navedlo v točki 66 izpodbijane sodbe, „pravni okvir“ za specifičen natečaj glede na cilj, ki ga je določil organ za imenovanja, pri čemer se s tem okvirom določa „postopek zadevnega natečaja od objave zadevnega razpisa do objave rezervnega seznama, na katerem so imena uspešnih kandidatov zadevnega natečaja“.
- 51 Ker je s spornima razpisa natečajev določen tak pravni okvir, imata zato zavezujoče pravne učinke v smislu sodne prakse, navedene v točki 44 te sodbe.
- 52 Ta presoja pravne narave razpisov natečajev je v obravnavani zadevi potrjena s Splošnimi pravili za javne natečaje, ki jih je sprejel EPSO, in tudi z besedilom spornih razpisov natečajev.
- 53 V zvezi s tem, prvič, iz navedb na prvi strani Splošnih pravil za javne natečaje izhaja, da so ta splošna pravila „sestavni del razpisa natečajev in skupaj z razpisom tvorijo zavezujoči okvir natečajnega postopka“. V zvezi z znanjem jezikov, ki se od kandidatov zahteva na podlagi teh splošnih pravil, je zlasti v točkah 1.3 in 2.1.4 teh splošnih pravil pojasnjeno, da je izbira jezika 2 in jezika prijavnih obrazcev, „če ni v razpisu natečaja določeno drugače“, omejena na angleški, francoski in nemški jezik. Drugič, v uvodnem delu spornih razpisov natečajev je z napotilom na navedena splošna pravila pojasnjeno, da so „Splošna pravila [...] sestavni del besedila natečaja ter vsebujejo pravila v zvezi z natečajnim postopkom in pogoji za prijavo“.
- 54 Ker tvorijo Splošna pravila za javne natečaje glede na njihovo besedilo zavezujoči okvir natečajnega postopka le skupaj „z razpisom“, z njimi še ni urejen natečajni postopek iz spornih razpisov natečajev. Čeprav so ta splošna pravila „sestavni del razpisa natečajev“ in jih je treba pri analizi razpisa natečaja gotovo upoštevati, z njimi tako še ni določen pravni okvir razpisa, kot je ta urejen s spornima razpisa natečajev.
- 55 Zato je Splošno sodišče v točki 70 izpodbijane sodbe pravilno razsodilo, da sporna razpisa natečajev nista akta, s katerima bi se potrjevala ali le izvajala Splošna pravila za javne natečaje, ampak akta, „ki zajemata zavezujoče pravne učinke glede jezikovne ureditve zadevnih natečajev“.
- 56 V teh okoliščinah in ker je Splošno sodišče to lahko ugotovilo zgolj na podlagi preučitve spornih razpisov natečajev, še ni mogoče šteti, da je kršilo svojo obveznost obrazložitve, ker teh razpisov pri analizi njune pravne narave ni primerjalo s Splošnimi pravili za javne natečaje.
- 57 Poleg tega je Splošno sodišče, kar zadeva ugotovitve iz točk 68 in 69 izpodbijane sodbe, te podalo zaradi celovitosti, če bi bilo treba sporna razpisa natečajev šteti za akta, s katerimi se potrjujejo ali le izvajajo Splošna pravila za javne natečaje. Vendar glede na ugotovitev iz točke 55 te sodbe na podlagi teh ugotovitev, tudi če se zanje šteje, da so napačne, še ni mogoče razveljaviti izpodbijane sodbe.

Trditve, ki so navedene zoper te ugotovitve, so torej brezpredmetne (glej v tem smislu sodbo z dne 24. oktobra 2013, Kone in drugi/Komisija, C-510/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:696, točka 69 in navedena sodna praksa).

58 V teh okoliščinah je treba četrti del prvega pritožbenega razloga zavrnuti.

– *Prvi, drugi in tretji del prvega pritožbenega razloga: napačna razlaga pravne narave Splošnih pravil za javne natečaje*

59 Prvi, drugi in tretji del prvega pritožbenega razloga se nanašajo na točke od 45 do 59 izpodbijane sodbe, v katerih je obravnavana pravna narava Splošnih pravil za javne natečaje. Vendar iz besedila točke 59 izpodbijane sodbe izhaja, da so ugotovitve, ki jih je Splošno sodišče podalo v teh točkah, le uvodne, da je lahko nato odločilo o dopustnosti tožb, ki sta mu bili predloženi.

60 Kot je v točki 58 sklepnih predlogov navedel generalni pravobranilec, ker imata sporna razpisa natečajev zavezujoče pravne učinke in ju je zato mogoče izpodbijati ne glede na pravno naravo, ki jo je treba priznati Splošnim pravilom za javne natečaje, preizkus pravne narave teh razpisov ni bil nujen za presojo dopustnosti tožb, predloženih Splošnemu sodišču.

61 Iz tega sledi, da se s trditvami iz prvega, drugega in tretjega dela prvega pritožbenega razloga izpodbija razloge, ki so v izpodbijani sodbi navedeni le zaradi celovitosti, zato na njihovi podlagi izpodbijane sodbe še ni mogoče razveljaviti. Zavrnuti jih je torej treba kot brezpredmetne (glej v tem smislu sodbo z dne 24. oktobra 2013, Kone in drugi/Komisija, C-510/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:696, točka 69 in navedena sodna praksa).

62 Zato je treba prvi pritožbeni razlog zavrnuti kot delno neutemeljen in kot delno brezpredmeten.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 1d Kadrovskih predpisov in obveznosti obrazložitve

Prvi del drugega tožbenega razloga: napačna razlaga člena 1d Kadrovskih predpisov

– *Trditve strank*

63 Komisija trdi, da je Splošno sodišče v točki 91 izpodbijane sodbe napačno razlagalo člen 1d Kadrovskih predpisov in sodbo z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), ker je razsodilo, da iz te sodbe jasno izhaja, da je „omejitev izbire drugega jezika kandidatov natečaja na omejeno število jezikov in izključitev preostalih uradnih jezikov pomeni[la] diskriminacijo na podlagi jezika“. V zvezi s tem naj bi Splošno sodišče tudi napačno uporabilo pravo, ker je v točki 92 izpodbijane sodbe ugotovilo, da člen 1d Kadrovskih predpisov „prepoveduje“ diskriminacijo na podlagi jezika, čeprav ta določba dopušča različno obravnavanje, zlasti z vidika ugotovitev glede interesa službe.

64 Italijanska republika prereka te trditve.

– *Presoja Sodišča*

65 Splošno sodišče je v točki 91 izpodbijane sodbe zlasti na podlagi Kadrovskih predpisov in sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), ugotovilo, da „omejitev izbire drugega jezika kandidatov natečaja na omejeno število jezikov in izključitev preostalih uradnih jezikov pomeni diskriminacijo na podlagi jezika“. Splošno sodišče je v zvezi s tem navedlo, da „so s tako določbo nekateri kandidati, in sicer tisti, ki imajo zadovoljivo znanje vsaj enega od navedenih jezikov, privilegirani, ker lahko sodelujejo na natečaju in so torej lahko zaposleni kot uradniki ali drugi

uslužbenci Unije, preostali kandidati, ki takega znanja nimajo, pa so izključeni“. Dalje, Splošno sodišče je v točki 92 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je treba trditev Komisije, da v obravnavani zadevi ni šlo za diskriminacijo na podlagi državljanstva, zavrnil kot neupoštevno, ker člen 1d Kadrovskih predpisov ne prepoveduje le diskriminacije na podlagi državljanstva, ampak tudi diskriminacijo na podlagi jezika.

- 66 Ob upoštevanju teh elementov je treba spomniti, prvič, da je – kot je Sodišče poudarilo v točki 82 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752) – v skladu s členom 1d(1) Kadrovskih predpisov „[p]ri uporabi teh kadrovskih predpisov [...] prepovedana kakršna koli diskriminacija na podlagi [...] jezika [...]“, in drugič, da odstavek 6 tega člena določa možnost, da se pod določenimi pogoji odstopi od prepovedi iz prvega odstavka Kadrovskih predpisov.
- 67 Splošno sodišče v točki 91 izpodbijane sodbe v nasprotju s trditvami Komisije očitno ni želelo izključiti možnosti, da je v nekaterih okoliščinah mogoče upravičiti omejitev uporabe uradnih jezikov na podlagi člena 1d(6) Kadrovskih predpisov. Splošno sodišče je namreč, preden je v navedeni točki 91 izpodbijane sodbe ugotovilo, da „omejitev izbire drugega jezika kandidatov natečaja na omejeno število jezikov in izključitev preostalih uradnih jezikov pomeni diskriminacijo na podlagi jezika“, v točki 88 te sodbe spomnilo, da „člen 1d Kadrovskih predpisov dovoljuje omejitev“ uporabe uradnih jezikov, med drugim kadar je to v interesu službe.
- 68 Prav tako je Splošno sodišče v točki 92 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da člen 1d Kadrovskih predpisov ne prepoveduje le vsakršne diskriminacije na podlagi državljanstva, ampak tudi diskriminacijo na podlagi jezika.
- 69 V teh okoliščinah je treba prvi del drugega pritožbenega razloga zavrnil.

Drugi del drugega pritožbenega razloga: Splošno sodišče je pri presoji obrazložitve spornih razpisov natečajev napačno uporabilo pravo in ni podalo obrazložitve

– *Trditve strank*

- 70 Komisija trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je razsodilo, da sta bila sporna razpisa natečajev nezadostno obrazložena, pri čemer pa v točkah od 98 do 104 izpodbijane sodbe ni preučilo, ali je v Splošnih pravilih za javne natečaje podana zadostna obrazložitev, na podlagi katere bi bilo mogoče upravičiti omejitev izbire jezika 2 natečaja na angleški, francoski in nemški jezik. Prav tako naj bi kršilo svojo obveznost obrazložitve, ker ni preučilo, ali so navedena splošna pravila drugi akti, kot so obvestila, ki bi določala merila za omejitev izbire jezika kot drugega jezika za sodelovanje v natečaju v smislu točke 91 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752).
- 71 Italijanska republika prereka te trditve.

– *Presoja Sodišča*

- 72 Splošno sodišče je v točki 103 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bil pravni okvir zadevnih natečajev določen s spornima razpisoma natečajev in ne s Splošnimi pravili za javne natečaje ter s Splošnimi smernicami za rabo jezikov, ki so priloga k tem splošnim pravilom, čeprav je bilo v navedenih razpisih napotilo na ti besedili. Hkrati je presodilo tudi, da so bila s tema razpisoma določena avtonomna pravila za ta natečaja, tudi kar zadeva jezikovno ureditev teh natečajev. V točki 104 te sodbe je odločilo, da bo obravnavalo obrazložitev, ki jo je podal EPSO v spornih razpisih natečajev, da bi upravičil omejitev izbire jezika 2 natečajev na angleški, francoski in nemški jezik.

- 73 Res je, da imata sporna razpisa natečajev, kot je bilo ugotovljeno v točki 51 te sodbe, zavezujoče pravne učinke in da sta zato pravni okvir zadevnih natečajev. Vendar je moralo Splošno sodišče – ker so Splošna pravila za javne natečaje „sestavni del“ navedenih razpisov – preučiti utemeljenost razlogov, ki jih je EPSO navedel v utemeljitev zadevnih jezikovnih zahtev ne samo ob upoštevanju razlogov, navedenih v spornih razpisih natečajev, ampak tudi ob upoštevanju razlogov, navedenih v Splošnih pravilih.
- 74 Trditev Komisije, da naj bi Splošno sodišče svojo presojo omejilo na vsebino spornih razpisov natečajev, namreč ni utemeljena, saj je Splošno sodišče, kot je to razvidno iz točk od 115 do 117 izpodbijane sodbe, preučilo tudi upoštevni obrazložitvi v zvezi s tem v Splošnih pravilih za javne natečaje in Splošnih smernicah za rabo jezikov kot „sestavna deloma“ spornih razpisov natečajev.
- 75 Poleg tega, kar zadeva trditev Komisije, da je Splošno sodišče „kršilo obveznost obrazložitve, ker ni preučilo, ali so Splošna pravila za javne natečaje obvestila ali drugi akti v smislu točke 91 sodbe [z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752)]“, zadošča ugotovitev, da je Splošno sodišče zlasti v točkah 58 in 69 izpodbijane sodbe spomnilo, da je treba „Splošna pravila [...] razlagati tako, da gre [...] za obvestila v smislu točke 91 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752)“. Zato je treba to trditev zavrniti.
- 76 Zato je treba drugi del drugega pritožbenega razloga in torej drugi pritožbeni razlog v celoti zavrniti.

Tretji pritožbeni razlog: omejitev izbire jezika 2 natečaja na angleški, francoski in nemški jezik

Prvi del tretjega pritožbenega razloga: napačna uporaba prava in kršitev obveznosti obrazložitve pri razlagi člena 28(f) Kadrovskih predpisov

– Trditve strank

- 77 Komisija trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 28(f) Kadrovskih predpisov, ker je v točki 106 izpodbijane sodbe ugotovilo, da z različnim obravnavanjem na podlagi jezika ni mogoče zagotoviti zaposlitve najsposobnejših, najučinkovitejših in neoporečnih uradnikov v smislu člena 27, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov, ker so te lastnosti po njegovem mnenju očitno neodvisne od znanja jezikov nekega kandidata. Komisija meni, da spada jezikovno znanje med sposobnosti, ki se zahtevajo v smislu zadnje navedene določbe.
- 78 Italijanska republika izpodbija te trditve.

– Presoja Sodišča

- 79 Splošno sodišče je v točki 105 izpodbijane sodbe navedlo trditev Komisije, da se načelo prepovedi diskriminacije – kadar institucije Unije določajo jezikovne potrebe svojih služb – krši, le če je izbira samovoljna ali očitno neprimerna glede na cilja, ki sta „izbrati kandidate, ki lahko takoj začnejo opravljati svoje delo“ in „zaposlitev najsposobnejših, najučinkovitejših in neoporečnih uradnikov v smislu člena 27, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov“. Vendar je Splošno sodišče v točki 106 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bilo le s prvim od teh ciljev mogoče upravičiti morebitno različno obravnavanje na podlagi jezika, z drugim pa to ni bilo mogoče zagotoviti, ker lastnosti, navedene v členu 27, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov niso odvisne od znanja jezikov nekega kandidata.
- 80 V zvezi s tem je treba ugotoviti, prvič, da člen 27, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov določa cilj, v skladu s katerim mora zaposlovanje zagotoviti, da se dobi „najsposobnejše, najučinkovitejše in neoporečne uradnike“. Drugič, v členu 28 teh predpisov so naštetih pogoji za imenovanje kandidatov,

med katerimi so zlasti ti, da je kandidat državljan ene od držav članic, da uživa vse državljske pravice, da je izpolnil vse zakonske obveznosti glede služenja vojaškega roka, da predloži ustrezna spričevala, ki dokazujejo primernost za opravljanje dela, da je bil uspešen na natečaju, da je fizično sposoben opravljati delo in da ima potrebno znanje jezikov.

- 81 Ker pa je Sodišče v točki 94 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), že razsodilo, da je mogoče cilj zaposliti „najsposobnejše, najučinkovitejše in neoporečne uradnike“ v smislu člena 27, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov lažje doseči, „kadar lahko kandidati opravljajo izbirna preverjanja v maternem jeziku ali v drugem jeziku, za katerega menijo, da ga najbolje obvladajo“, je s tem priznalo, da jezikovno znanje načeloma ni odvisno od lastnosti iz tega člena.
- 82 Čeprav se jezikovno znanje kandidata v okviru natečajnega postopka lahko oceni oziroma se to celo mora storiti, da si institucije zagotovijo, da ima navedeni kandidat potrebno znanje v skladu s členom 28(f) Kadrovskih predpisov, pa cilj te ocene ni odvisen od ocene, s katero se določijo „usposobljenost, učinkovitost in neoporečnost“ v smislu člena 27, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov. Iz tega sledi, da jezikovnega znanja, ki se zahteva v členu 28(f) Kadrovskih predpisov, ni mogoče enačiti z „lastnostmi“ v smislu člena 27, prvi odstavek, teh predpisov.
- 83 V teh okoliščinah Splošno sodišče s tem, da je v točki 106 izpodbijane sodbe razsodilo, da „usposobljenost, učinkovitost in neoporečnost niso odvisne od znanja jezikov“ nekega kandidata, ni napačno uporabilo prava. Iz tega sledi tudi, da Splošno sodišče s tem, da – glede na cilj zaposliti najsposobnejše, najučinkovitejše in neoporečne uradnike v smislu člena 27, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov – ni preučilo omejitve izbire jezika 2 iz spornih razpisov natečajev le na angleški, francoski in nemški jezik, ni kršilo svoje obveznosti obrazložitve.
- 84 Zato je treba prvi del tretjega pritožbenega razloga zavrniti.

Drugi del tretjega pritožbenega razloga: napačna opredelitev obsega sodnega nadzora, ki ga je bilo treba izvesti, in napačna razlaga Splošnih smernic za rabo jezikov

– *Trditve strank*

- 85 Komisija trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točkah od 107 do 117 izpodbijane sodbe opravilo nadzor zakonitosti spornih razpisov natečajev in s tem poseglo v široko diskrecijsko pravico, ki jo ima EPSO pri določitvi meril o jezikovnih sposobnosti, ki se zahtevajo od kandidatov. Čeprav naj bi Sodišče v točki 90 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), zahtevalo sprejetje „jasnih, objektivnih in predvidljivih“ meril, na podlagi katerih bi bilo mogoče utemeljiti omejitev jezika 2 natečajev na angleški, francoski in nemški jezik, pa naj bi Splošno sodišče neupravičeno zahtevalo, da EPSO poda natančno obrazložitev s „konkretno navedbo“ razlogov za omejitev izbire. Taka merila naj bi bila vsekakor navedena v natančnih obrazložitvah Splošnih smernic za rabo jezikov in spornih razpisov natečajev.
- 86 Italijanska republika prereka te trditve.

– *Presoja Sodišča*

- 87 Splošno sodišče je v točkah od 107 do 109 izpodbijane sodbe navedlo, da morajo institucije Unije kljub široki diskrecijski pravici, ki jo imajo „pri odprtju delovnega mesta za uradnike ali druge uslužbenke, pri izbiri uradnika ali uslužbenca za zapolnitev prostega delovnega mesta in pri določitvi narave delovnega razmerja med njimi in uslužbencem“, spoštovati upoštevne določbe, vključno s členom 1d Kadrovskih

predpisov. Pojasnilo je tudi, da mora sodišče Unije po potrebi preveriti, ali so morebitne zahteve glede posebnega jezikovnega znanja kandidatov natečaja objektivno utemeljene in sorazmerne z dejanskimi potrebami službe.

- 88 V zvezi s tem je treba na prvem mestu spomniti, da morajo imeti institucije Unije v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča široko diskrecijsko pravico pri organizaciji svojih služb in zlasti pri določitvi meril za preverjanje usposobljenosti, ki se zahteva za prosta delovna mesta, ter – glede na ta merila in v interesu službe – pri določitvi pogojev in podrobnih pravil za organizacijo natečaja (glej v tem smislu sodbe z dne 16. oktobra 1975, Deboeck/Komisija, 90/74, EU:C:1975:128, točka 29; z dne 9. februarja 1984, Fabius/Komisija, 39/83, EU:C:1984:52, točka 7, in z dne 9. oktobra 2008, Chetcuti/Komisija, C-16/07 P, EU:C:2008:549, točka 76). Tako morajo institucije, pa tudi EPSO, kadar ta izvaja pooblastila, ki so mu jih podelile navedene institucije, imeti možnost, da v skladu s svojimi potrebami določijo sposobnosti, ki jih morajo imeti kandidati, ki sodelujejo na natečaju, da zagotovijo učinkovito in primerno organizacijo svojih služb.
- 89 Vendar morajo institucije pri uporabi Kadrovskih predpisov paziti, kot je bilo opozorjeno v točki 66 te sodbe, na spoštovanje člena 1d teh predpisov, ki prepoveduje vsakršno diskriminacijo na podlagi jezika. Odstavek 6 navedenega člena sicer določa, da je mogoče to prepoved omejiti, če so omejitve „objektivno utemeljene“ in usmerjene „k legitimnim ciljem v splošnem interesu [...] v okviru kadrovske politike“.
- 90 Tako je široka diskrecijska pravica, ki jo imajo institucije Unije pri organizaciji svojih služb, tako kot EPSO v okoliščinah iz točke 88 te sodbe, nujno omejena s členom 1d Kadrovskih predpisov, zato je različno obravnavanje na podlagi jezika, ki izhaja iz omejitve jezikovne ureditve nekega natečaja na omejeno število uradnih jezikov, dopustno, le če je ta omejitev objektivno utemeljena in sorazmerna z dejanskimi potrebami službe (glej v tem smislu sodbo z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija, C-566/10 P, EU:C:2012:752, točka 88). Splošno sodišče je v teh okoliščinah v točki 107 izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da diskrecijska pravica EPSO tega ne odvezuje obveznosti, da med drugim spoštuje člen 1d Kadrovskih predpisov.
- 91 Na drugem mestu, kar zadeva sodni nadzor, ki ga mora opraviti Splošno sodišče v zvezi z različnim obravnavanjem na podlagi jezika, kakršno je to, ki je posledica omejitve izbire jezika 2 natečaja na omejeno število uradnih jezikov Unije, je treba spomniti, da je tako omejitev – kot izhaja iz sodne prakse, navedene v prejšnji točki – načeloma mogoče utemeljiti z interesom službe, če je ta interes objektivno utemeljen in je raven zahtevanega znanja jezikov sorazmerna z dejanskimi potrebami službe. Poleg tega iz te sodne prakse izhaja, da morajo biti pravila o omejitvi izbire jezika 2 natečaja določena z „jasnimi, objektivnimi in predvidljivimi“ merili (glej v tem smislu sodbo z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija, C-566/10 P, EU:C:2012:752, točki 88 in 90).
- 92 Ker je zakonitost omejitve izbire jezika 2 natečaja v skladu s členom 1d Kadrovskih predpisov odvisna od njene utemeljenosti in sorazmernosti in ker morata biti ti lastnosti v skladu s sodno prakso Sodišča določeni z jasnimi, objektivnimi in predvidljivimi merili, je Splošno sodišče v točkah 108 in 109 izpodbijane sodbe pravilno razsodilo, da sta sodišči Unije pristojni za nadzor nad tem, ali je omejitev izbire jezika 2 objektivno utemeljena in sorazmerna z dejanskimi potrebami službe.
- 93 Poleg tega je treba v zvezi s trditvijo, da naj bi Splošno sodišče zlasti v točki 113 izpodbijane sodbe napačno zahtevalo „konkretne navedbe“ za dopolnitev obrazložitve v zvezi z omejitvijo izbire jezika 2 natečaja v spornih razpisih natečajev, pojasniti, da mora institucija, ki je uvedla različno obravnavanje na podlagi jezika, dokazati, da je to primerno za izpolnitev dejanskih potreb v zvezi z nalogami, ki jih bodo morale osebe, ki se bodo zaposlile, opravljati. Poleg tega mora biti vsak pogoj v zvezi s specifičnim znanjem jezikov sorazmeren s tem interesom in temeljiti na jasnih, objektivnih in predvidljivih merilih, ki kandidatom omogočajo razumeti razloge za ta pogoj, sodiščema Unije pa opraviti nadzor nad njegovo zakonitostjo (glej sodbo s tega dne, Španija/Parlament, C-377/16, točka 69).

- 94 Da bi lahko Splošno sodišče torej preverilo, ali so pravila, ki urejajo zadevna natečaja, v skladu s členom 1d Kadrovskih predpisov, je moralo opraviti konkreten preizkus teh pravil in specifičnih okoliščin zadeve. Samo na podlagi takega preizkusa je namreč mogoče ugotoviti, kakšno znanje jezikov lahko institucije v primeru posebnih nalog objektivno zahtevajo v interesu službe, in torej, ali je omejitev izbire jezikov, ki se lahko uporabljajo za udeležbo na teh natečajih, objektivno utemeljena in sorazmerna z dejanskimi potrebami službe.
- 95 V teh okoliščinah je Splošno sodišče zlasti v točki 113 izpodbijane sodbe pravilno obravnavalo vprašanje, ali so v spornih razpisih natečajev, Splošnih pravilih za javne natečaje ali dokazih, ki jih je predložila Komisija, „konkretne navedbe“, na podlagi katerih je mogoče objektivno ugotoviti obstoj interesa službe, s katerim je mogoče v obravnavani zadevi upravičiti omejitev izbire jezika 2 natečajev.
- 96 Na tretjem mestu, v zvezi s trditvijo Komisije, da je „očitno“, da so v natančnih obrazložitvah v Splošnih smernicah za rabo jezikov in spornih razpisih natečajev vsekakor jasna, objektivna in predvidljiva merila, s katerimi je utemeljena omejitev izbire jezika 2 natečaja na angleščino, francoščino in nemščino, je treba poudariti, prvič, da ta trditev ni utemeljena, zato je ni mogoče sprejeti.
- 97 Drugič, če želi Komisija s tako trditvijo izpodbiti analizo, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točkah od 110 do 117 izpodbijane sodbe v zvezi z vsebino Splošnih pravil za javne natečaje, vključno s Splošnimi smernicami za rabo jezikov, spornima razpisoma natečajev in pisanji, ki mu jih je predložila Komisija, je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 256 PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da je pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je tako edino pristojno za ugotovitev in presojo upoštevnih dejstev. Presoja teh dejstev, razen v primeru njihovega izkrivljanja, torej ni pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (sodba z dne 8. novembra 2016, BSH/EUIPO, C-43/15 P, EU:C:2016:837, točka 50). Komisija pa takega izkrivljanja ni zatrjevala.
- 98 Glede na navedeno je treba drugi del tretjega pritožbenega razloga zavrnil kot neutemeljen.

Tretji del tretjega pritožbenega razloga: Splošno sodišče je pri sodnem nadzoru napačno uporabilo pravo

– Trditve strank

- 99 Komisija trdi, da je Splošno sodišče preseglo meje sodnega nadzora in je v točkah od 120 do 144, zlasti pa v točkah od 129 do 131, 139, 140, 142 in 146 izpodbijane sodbe, presojo uprave nadomestilo s svojo. Meni, da bi se moralo Splošno sodišče omejiti na ugotovitev samovoljnosti ali očitne neprimernosti presoje EPSO v zvezi z omejitvijo izbire jezika 2 natečaja na angleščino, francoščino in nemščino, saj je pri opredelitvi kadrovske politike in meril usposobljenosti kandidatov nekega natečaja potrebna zahtevna presoja, ki ne more biti predmet sodnega nadzora, omejenega na iskanje morebitnih očitnih napak pri presoji.
- 100 Italijanska republika prereka te trditve.

– Presoja Sodišča

- 101 Splošno sodišče je v točkah od 118 do 146 izpodbijane sodbe zavrnilo trditve Komisije, da, prvič, so trije jeziki, na katere je bila v spornih razpisih natečajev omejena izbira jezika 2 natečaja, glavni jeziki posvetovanja institucij Unije, drugič, so skoraj vsi prevodi Komisije v teh treh jezikih, tretjič, so ti jeziki tisti, ki jih govori največ uradnikov in drugih uslužbencev Komisije, in četrtič, so to jeziki, ki se jih večinoma uči in govori med tujimi jeziki v državah članicah Unije.

- 102 Glede trditve Komisije, da je Splošno sodišče presojo EPSO neupravičeno nadomestilo s svojo, je treba spomniti, kakor je bilo navedeno v točkah 89 in 90 te sodbe, da je diskrecijska pravica EPSO pri določitvi jezikovnih zahtev nekega natečaja, tako kot diskrecijska pravica institucij, ki so mu zaupale naloge, omejena na zahteve iz člena 1d Kadrovskih predpisov, v skladu s katerimi mora biti vsako različno obravnavanje na podlagi jezika objektivno utemeljeno in sorazmerno z dejanskimi potrebami službe.
- 103 Iz načel, navedenih v točki 88 te sodbe, sicer res izhaja, da Splošno sodišče presoje EPSO ne more nadomestiti s svojo, kar zadeva opredelitev kadrovske politike in meril usposobljenosti, ki jih je treba v interesu službe zahtevati od kandidatov na natečaju. Vendar to ne spremeni dejstva, kot je bilo navedeno v točkah od 91 do 94 te sodbe, da mora Splošno sodišče opraviti nadzor tako nad uporabo prava kot nad dejstvi v zvezi z odločitvami, ki jih je na tem področju sprejel EPSO, da se prepriča, da je bilo vsakršno različno obravnavanje na podlagi jezika med kandidati na natečaju v skladu s členom 1d Kadrovskih predpisov objektivno utemeljeno in sorazmerno z dejanskimi potrebami službe in da je EPSO svoje odločitve sprejel na podlagi jasnih, objektivnih in predvidljivih pravil.
- 104 Namreč, kot je Sodišče že razsodilo, mora sodišče Unije tudi v primeru zapletene presoje preveriti ne le vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, ampak tudi, ali so v teh dokazih vsi upoštevni podatki za presojo zapletenega položaja in ali je z njimi mogoče utemeljiti iz njih izpeljane sklepe (glej v tem smislu sodbe z dne 15. februarja 2005, Komisija/Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, točka 39; z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, točka 54, in z dne 6. novembra 2012, Otis in drugi, C-199/11, EU:C:2012:684, točka 59).
- 105 Za ugotovitev, ali je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi presojo EPSO nadomestilo s svojo in tako prekoračilo meje svojega sodnega nadzora, je treba najprej preučiti točke od 120 do 126, od 132 do 138 in od 141 do 144 izpodbijane sodbe, v katerih je Splošno sodišče podalo glavno obrazložitev.
- 106 Splošno sodišče je z razlogi, navedenimi v točkah od 120 do 122 izpodbijane sodbe, najprej zavrnilo trditve Komisije, da so angleščina, francoščina in nemščina glavni jeziki posvetovanja institucij Unije, kot „nejasno in splošno“. V zvezi s tem je med drugim ugotovilo, da ta trditev ni bila podkrepljena niti z jezikovno ureditvijo Sodišča Evropske unije niti z jezikovno ureditvijo Evropskega parlamenta. V bistvu je dodalo, da tudi če bi se ta trditev štela za pravilno, brez nadaljnjih pojasnil ne bi bilo mogoče sklepati, da uradnik, ki bi se na novo zaposlil in ne bi znal nobenega od jezikov posvetovanja, ne bi bil sposoben takoj začeti opravljati delo. Splošno sodišče je nato v točkah od 123 do 126 izpodbijane sodbe zavrnilo upoštevnost statističnih podatkov, ki jih je predložila Komisija v zvezi z dokumenti, ki jih je prevedel Generalni direktorat za prevajanje te institucije, pri čemer je med drugim ugotovilo, da z njimi ni mogoče utemeljiti trditve, da so ti trije jeziki najbolj uporabljani jeziki v vseh institucijah. Splošno sodišče je v točkah od 132 do 136 navedene sodbe prav tako zavrnilo ugotovitve Komisije, ki jih je ta podala na podlagi preglednice, ki jo je oblikovala, v kateri so navedeni jeziki, ki jih njihovi uradniki in drugi uslužbenci štejejo za glavne jezike. Ugotovilo je, prvič, da se ta preglednica nanaša samo na osebje Komisije, in drugič, da na podlagi te informacije o glavnem jeziku uradnikov in drugih uslužbencev te institucije nikakor ni mogoče določiti deleža jezikov, ki jih ti uradniki in drugi uslužbenci govorijo, saj morajo ti zadovoljivo znati vsaj še en jezik, kot to določa člen 28 (f) Kadrovskih predpisov. Nazadnje, Splošno sodišče je v točkah od 141 do 144 izpodbijane sodbe zavrnilo tudi statistične podatke, ki jih je predložila Komisija in v skladu s katerimi naj bi bile angleščina, francoščina in nemščina tuji jeziki, ki se jih večinoma uči in govori v Evropski uniji, ker naj ne bi bilo mogoče šteti, da ti statistični podatki odražajo znanje jezikov uradnikov Unije in ker naj bi bila ta okoliščina vsekakor lahko upoštevna, le če bi Komisija dokazala, da je bila zadevna omejitev v interesu službe, česar pa ni dokazala.

- 107 Ugotoviti je treba, da je Splošno sodišče v teh točkah grajalo okoliščino, da z dokazi, ki jih je predložila Komisija v utemeljitev svojih trditvev, ni mogoče utemeljiti iz njih izpeljanih ugotovitev. V teh okoliščinah se je Splošno sodišče omejilo na presojo upoštevnosti in skladnosti utemeljitev in dokazov, ki jih je predložila ta institucija. Splošnemu sodišču zato ni mogoče očitati, da je v teh okoliščinah presojo EPSO nadomestilo s svojo.
- 108 Glede na to, da Komisija Splošnemu sodišču v bistvu očita, da se ni omejilo na nadzor očitne napake pri presoji, ki jo je opravil EPSO, je treba dodati tudi, da taka omejitev z vidika nadzora utemeljenosti razlogov, ki jih je podal EPSO, da bi utemeljil omejitev izbire jezika 2 natečaja – glede na točke 89, 90 in 102 te sodbe – nikakor ni utemeljena.
- 109 Dalje, kar zadeva trditve Komisije, da je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točkah od 127 do 131, 139 in 140 izpodbijane sodbe prekoračilo meje svojega sodnega nadzora, ker je menilo, da omejitev izbire jezika 2 natečaja na angleški, francoski in nemški jezik nikakor ni bila utemeljena, ker podatki, ki jih je predložila Komisija, dokazujejo zlasti razlike med uporabo angleškega jezika v primerjavi s francoskim in zlasti nemškim jezikom, je treba ugotoviti, da so te trditve podane zoper točke izpodbijane sodbe, v katerih so navedeni dodatni razlogi.
- 110 V teh okoliščinah, tudi če je Splošno sodišče pri presoji navedenih točk prekoračilo meje svojega sodnega nadzora, taka okoliščina v skladu s sodno prakso, navedeno v točkah 57 in 61 te sodbe, nikakor ne more povzročiti razveljavitve izpodbijane sodbe. Zato so trditve, navedene v točki 109 te sodbe, brezpredmetne.
- 111 Zato je treba tretji del tretjega pritožbenega razloga zavrniti kot delno neutemeljen in kot delno brezpredmeten.
- 112 Na podlagi navedenega je treba tretji pritožbeni zavrniti kot delno neutemeljen in kot delno brezpredmeten.

Četrty pritožbeni razlog: omejitev izbire jezika sporazumevanja med kandidati in EPSO na angleški, francoski in nemški jezik

Trditve strank

- 113 Komisija trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker se je v točkah od 183 do 185 izpodbijane sodbe oprlo na široko razlago točk 68 in 69 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), da bi ugotovilo, da se je Uredba št. 1/58 v celoti uporabljala za sporazumevanje med kandidati natečaja in EPSO. Po mnenju Komisije se navedene točke zadnjenavedene sodbe nanašajo le na obveznosti objave razpisov natečajev v vseh uradnih jezikih Unije. Čeprav je Sodišče ugotovilo, da kandidati natečaja niso „popolnoma izključeni“ s področja uporabe Uredbe št. 1/58, pa je vseeno ugotovilo, da zanje veljajo Kadrovske predpisi. Zato bi moralo Splošno sodišče priznati, da je na podlagi člena 1d Kadrovskih predpisov po potrebi mogoče omejiti jezike sporazumevanja, ki se lahko uporabljajo v okviru natečaja.
- 114 Italijanska republika prereka te trditve.

Presoja Sodišča

- 115 Splošno sodišče je v točki 183 izpodbijane sodbe spomnilo, da je v preteklosti že razsodilo, da se Uredba št. 1/58 ne uporablja za razmerja med institucijami Unije in njihovimi uradniki in drugimi uslužbenci, s katerimi je treba enačiti kandidate za taka delovna mesta, pri čemer je svoje razlogovanje nadaljevalo tako:
- „184 Vendar po izdaji sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), teh ugotovitev ni več mogoče šteti za veljavne. Sodišče je namreč razsodilo, da ker ni niti posebnih določb, ki bi veljale za uradnike in druge uslužbenke, niti določb v zvezi s tem v internih pravilnikih zadevnih institucij, ni mogoče na podlagi nobenega dokumenta sklepati, da so razmerja med temi institucijami in njihovimi uradniki ter drugimi uslužbenci popolnoma izključena s področja uporabe Uredbe št. 1/58]. To po mnenju Sodišča še toliko bolj velja za razmerja med institucijami in kandidati na zunanjem natečaju, ki načeloma niso niti uradniki niti drugi uslužbenci (sodba z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija, C-566/10 P, EU:C:2012:752, točki 68 in 69).
- 185 V zvezi s tem je treba zavrniti trditev Komisije [...] o neupoštevnosti tega dela sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), ki se nanaša na zakonitost omejitve jezikov sporazumevanja med kandidati in EPSO. Sodišče je namreč v tem delu sodbe preverilo, ali se Uredba št. 1/58 uporablja tudi za kandidate na natečaju, in sklenilo, da se. Ta sklep je upošteven tudi za vprašanje, ki ga v Italijanska republika postavlja v šestem tožbenem razlogu [ki se nanaša na zakonitost omejitve jezikov, ki se lahko uporabljajo pri sporazumevanju med kandidati in EPSO].“
- 116 Splošno sodišče je v točki 188 izpodbijane sodbe presodilo, da sta bila sporna razpisa natečajev – ker je bilo sporazumevanje med kandidati in EPSO urejeno z Uredbo št. 1/58 – v nasprotju s to uredbo, ker sta določala, da so se morali kandidati z EPSO sporazumevati v jeziku, ki so ga izbrali med angleščino, francoščino in nemščino.
- 117 V delu, v katerem se ta pritožbeni razlog nanaša na to, da je Splošno sodišče napačno razlagalo sodbo z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), je treba spomniti, da je razlogovanje Sodišča v tej sodbi razdeljeno na dva dela. Tako so se točke od 62 do 78 navedene sodbe nanašale na presojo tožbenih razlogov, ki jih je podala Italijanska republika v zvezi z objavo razpisov natečajev v *Uradnem listu Evropske unije* v vseh uradnih jezikih Unije. V točkah od 79 do 98 te sodbe pa se je Sodišče izreklo o tožbenih razlogih, ki so se nanašali na to, da je bila s temi razpisi natečajev določena obveznost izbire jezika 2 natečaja, jezika sporazumevanja med kandidati in EPSO ter jezika, ki ga je bilo treba uporabljati pri preverjanjih na natečajih, med angleškim, francoskim in nemškim jezikom.
- 118 Sodišče je v točkah 68 in 69 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), sicer res ugotovilo, da v internih pravilnikih institucij, ki jih sporni razpisi natečajev zadevajo, ni nobenih posebnih določb, ki bi veljale za uradnike in druge uslužbenke, zato nobeno od besedil ne omogoča sklepanja, da so razmerja med temi institucijami in njihovimi uradniki ter drugimi uslužbenci popolnoma izključena s področja uporabe Uredbe št. 1/58. Na podlagi tega je sklenilo, da to velja še toliko bolj za razmerja med institucijami in kandidati na zunanjem natečaju.
- 119 Vendar je treba poudariti, da Sodišče – kot izhaja iz točk od 62 do 78 navedene sodbe – tega pojasnila v zvezi s področjem uporabe Uredbe št. 1/58, kar zadeva odnose med institucijami in kandidati na natečaju, ni podalo v zvezi z jezikom sporazumevanja med EPSO in kandidati, ampak v zvezi z jeziki objave razpisov natečajev. Tako je Sodišče zlasti v točki 71 navedene sodbe razsodilo, da bi morali biti sporni razpisi natečajev v tej zadevi v skladu s členom 1(2) Priloge III h Kadrovskim predpisom v povezavi s členom 5 Uredbe št. 1/58 v *Uradnem listu Evropske unije* objavljeni v vseh uradnih jezikih Evropske unije.

- 120 Nasprotno pa je Sodišče v delu obrazložitve, ki se nanaša na zakonitost omejitve izbire jezika 2 natečaja na angleščino, francoščino in nemščino in zlasti pogoja, da so ti trije jeziki v skladu z zadevnimi razpisi natečajev edini jeziki sporazumevanja, v točki 88 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), razsodilo, da se lahko v okviru postopkov za izbor osebja Unije na podlagi člena 1d(6) Kadrovskih predpisov dopusti različno obravnavanje v zvezi z jezikovno ureditvijo natečajev, če je to objektivno in razumno utemeljeno z legitimnim splošnim interesom v okviru kadrovske politike. Iz te točke je torej razvidno, da institucije Unije v postopkih za izbor osebja Unije ne smejo naložiti obveznosti, ki bi presegle zahteve iz člena 1d Kadrovskih predpisov.
- 121 V teh okoliščinah, kot je generalni pravobranilec ugotovil v točki 124 sklepnih predlogov, glede na to, da se je Sodišče izreklo glede vprašanja jezikov za sporazumevanje med kandidati na natečajih in EPSO le v točkah od 79 do 98 sodbe z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), Splošno sodišče v točkah 184 in 185 izpodbijane sodbe iz točk 68 in 69 navedene sodbe ni moglo pravilno skleniti, da je Sodišče razsodilo, da so bili jeziki, ki so se lahko uporabljali za to sporazumevanje, določeni na podlagi člena 2 Uredbe št. 1/58.
- 122 Zato je razlogovanje Splošnega sodišča v točkah od 184 do 188 izpodbijane sodbe za potrditve z razlogovanjem po analogiji, da je bilo z Uredbo št. 1/58 – tako kot je to ugotovilo Sodišče v primeru objave razpisov natečajev – urejeno vsakršno omejevanje uradnih jezikov za sporazumevanje med uradom EPSO in kandidati na natečajih, napačno.
- 123 Vendar je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točkah od 204 do 211 izpodbijane sodbe v bistvu dodalo, da z razlogi, podanimi v utemeljitev izbire jezikov sporazumevanja, nikakor ni bilo mogoče utemeljiti izbire jezika sporazumevanja z EPSO v smislu člena 1d(1) in (6) Kadrovskih predpisov.
- 124 V zvezi s tem ni mogoče izključiti, da je z interesom službe mogoče utemeljiti izbiro jezika 2 natečaja na omejeno število uradnih jezikov, ki so med najbolj razširjenimi v Uniji (glej po analogiji sodbo z dne 9. septembra 2003, Kik/UUNT, C-361/01 P, EU:C:2003:434, točka 94), in to tudi v okviru splošnega natečaja, kot je ta iz „Razpis[a] splošnega natečaja – EPSO/AD/276/14 – Upravni uslužbenci (AD 5)“, vendar pa mora taka omejitev – ob upoštevanju zahtev, na katere je bilo opozorjeno v točkah 92 in 93 te sodbe – nujno temeljiti na elementih, ki jih lahko tako kandidati natečaja kot sodišči Unije objektivno preverijo in s katerimi je mogoče upravičiti zahtevano jezikovno znanje, ki mora biti sorazmerno z dejanskimi potrebami službe.
- 125 Če pa v razpisih natečajev ni takih elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti razloge za utemeljitev omejitve izbire jezika sporazumevanja med kandidati in EPSO na enega od treh jezikov, izbranih za jezik 2 natečaja, je bil pri sprejetju teh razpisov kršen člen 1d(1) in (6) Kadrovskih predpisov. Zato je moralo Splošno sodišče vsekakor ugoditi tožbi Italijanske republike v delu, v katerem se je nanašala na to omejitev.
- 126 V teh okoliščinah napačna uporaba prava, navedena v točki 122 te sodbe, v izpodbijani sodbi ne more pripeljati do njene razveljavitve.
- 127 Zato je treba četrti pritožbeni razlog in na podlagi vsega navedenega tudi pritožbo zavriniti.

Stroški

- 128 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika uporablja v pritožbenem postopku, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 129 Ker je Italijanska republika predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s tožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

¹³⁰ V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika prav tako uporablja za pritožbeni postopek, države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške. V skladu s to določbo je treba zato odločiti, da Kraljevina Španija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Evropska komisija nosi poleg svojih stroškov tudi stroške Italijanske republike.**
- 3. Kraljevina Španija nosi svoje stroške.**

Podpisi